

Като чу думата „расте“, Евгенийчо прихна да се смее. — Расте, расте, шоколада „расте“! — викаше Евгенийчо и се смееше.

Сестра му го смжмра и му каза още веднаж, че наистина шоколада расте.

Това пак не задоволи Евгенийча, защото той знаеше че в шоколада има мляко и захар, а тези неща не растат по джрветата.

Тогава той си спомни, че наскоро ще дойде вуйчо му от Америка и каза на сестра си:

— Вуйчо скоро ще си дойде. Ако и той каже сжщото за шоколада, — ще ти повярвам.

— Добре, — отговори сестра му.

II.

Няколко дни след тази случка Евгенийчо, заедно с родителите и сестра си, беше на гарата, за да посрещне вуйчо си. Не мина много, трена изсвире и изпжшка пред гарата.

Пжтниците слязоха и Евгенийчо пржв видя вуйчо си. Той си спомни веднага за шоколада обжрна се кжм сестра си и ѝ каза:

—Ще видим сега де расте шоколада. Той искаше веднага да запита вуйчо си, но не се реши.Още повече, вуйчо му се разговаряше с родителите му.

Качиха се на файгон и скоро стигнаха в кжщи. Вуйчото почна да вади подаржците, които носеше от Америка. На Евгенийча и сестра му даде по една голяма пита шоколад.

Такива големи пити Евгенийчо не бе виждал никжде по дюкяните. Той се замая и незнаеше, що да прави от радост. Но веднага си спомни спора сжс сестра си и запита вуйча си:

— Вуйчо, от де иде шоколаджт и как се прави?

— Вуйчото се обжрна кжм Евгенийча и разказа:

„Шоколада се получава от шоколаденото джрво или какаото. То расте в топлите страни, а най-вече в Южна-Америка. Плодовете му са големи колкото краставици, тжм-ночервени сжс жжлти петна и набржчкани. Вжтре се